

Skatteministeriet

14. marts 2016
J.nr. 16-0223028

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 249 af 15. februar 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I forlængelse af svar på SAU alm. del – spørgsmål 185, bedes ministeren redegøre for følgende forhold i svaret:

- Hvordan defineres det kvalitative arbejdsudbud, og hvilken empirisk forskning støtter Skatteministeriet sine antagelser om et kvalitativt arbejdsudbud på?
- Hvordan skal et begreb om et ”bredere arbejdsudbud” forstås?
- Hvordan skal ”en forøgelse af arbejdsindsatsen i bred forstand” forstås?
- Anerkender ministeren med dette svar, at timeeffekten er overvurderet og dermed stærkt begrænset, som også vist i analysen ”Arbejdstid og familien” udgivet af Rockwool Fondens Forskningsenhed i februar 2016, siden Skatteministeriet nu arbejder med andre dynamiske effekter for arbejdsudbuddet som ikke fremgår af Finansministeriets publikation *Fordeling og Incitamenter* fra 2002.

Svar

Skatteministeriets beregninger af dynamiske effekter af ændringer i personskatter mv. følger ministeriernes sædvanlige regneprincipper, hvor der som udgangspunkt skønnes over adfærdsvirkningen i form af ændringer i arbejdsudbuddet. De pågældende beregningsprincipper for adfærdsvirkninger af skat på arbejde har bl.a. været anvendt af Skattekommissionen, jf. Skattekommissionens rapport *Lavere skat på arbejde*, februar 2009, og metoden er bl.a. dokumenteret i *Fordeling og Incitamenter 2002*, Finansministeriet, juni 2002.

Virkningerne på arbejdsudbuddet af ændringer i personskatter er sammensat af en deltageseffekt og en timeeffekt. *Deltageseffekten* angiver ændringen i antallet af beskæftigede, når gevinsten ved at være i beskæftigelse frem for at være på overførselsindkomst ændres. *Timeeffekten* angiver ændringen i antallet af arbejdstimer for allerede beskæftigede personer ved ændringer i den marginale gevinst af den sidst tjente krone.

Den specifikke funktionelle form, der ligger til grund for beregningerne af ændringer i arbejdsudbuddet målt i timer, er taget fra et studie på danske data fra 2001: *Overtime Work, Dual Job Holding and Taxation*, Frederiksen, Graversen og Smith, 2001. Dette studie har bl.a. også været anvendt af De Økonomiske Råd. Parametrene i arbejdsudbudsfunktionen er skaleret, så der opnås en gennemsnitlig lønvægtet substitutionselasticitet på 0,1, hvilket svarer til resultaterne i det omtalte studie af Frederiksen m.fl. (2001).

Mens studiet af Frederiksen m.fl. (2001) alene undersøger det kvantitative arbejdsudbuds følsomhed med hensyn til ændringer i marginallønnen efter skat, har en række senere studier på danske data undersøgt virkningen på den *skattepligtige arbejdsindkomst*, hvilket – som nævnt i *svaret på SAU alm. del spørgsmål 185 af 18. januar 2016* – kan opfattes som et bredere mål for arbejdsindsatsen, der omfatter både kvantitative og kvalitative afledte effekter på arbejdsudbuddet.

De kvalitative effekter på arbejdsudbuddet omfatter fx højere personlig produktivitet – i form af blandt andet større flid og omhu, øget fleksibilitet og større geografisk og/eller faglig mobilitet – som kan bidrage til at øge indkomsten fx gennem lønforhøjelser og tillæg, fremmelse etc., uden at det nødvendigvis afspejler en forøgelse af det målte antal

arbejdstimer. Øget tilskyndelse til uddannelse, der øger den personlige produktivitet og dermed indkomstpotentialet, kan også ses som en afledt effekt på det kvalitative arbejdsudbud. Det er sådanne effekter, der sammen med ændringer i det kvantitative arbejdsudbud er omtalt som et ”bredere arbejdsudbudsbegreb” i svar på *SAU alm. del – spørgsmål 185*.

Med ministeriernes normale regneprincipper skønnes som nævnt alene over de afledte ændringer i det kvantitative arbejdsudbud, og der tages ikke højde for andre potentielle adfærdsrelaterede ændringer, der kan påvirke den skattepligtige indkomst gennem produktivitsændringer mv.

Det skal bl.a. ses i lyset af, at øget produktivitet som udgangspunkt antages at have omtrent neutral virkning på de offentlige finanser, idet generelle produktivitsstigninger, som resulterer i højere timelønninger og dermed øger det offentliges skatteindtægter, fører til en nogenlunde parallel stigning i det offentliges lønudgifter og udgifterne til indkomstoverførsler.

Rockwool Fondens Forskningsenhed udgav 8. februar 2016 analysen ”Arbejdstid og familien”. Ifølge en pressemeddelelse fra Rockwool Fondens Forskningsenhed samme dag kan analysen ikke anvendes til at konkludere noget om, hvorvidt en lavere topskat eller lavere bundskat fører til højere eller lavere arbejdsudbud.